

การพัฒนาแบบฝึกการวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท เพื่อ
ยกระดับความสามารถในการทำข้อสอบ TOEIC ด้านทักษะการอ่าน สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1

สถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

The development Vocabulary Analysis and Guessing Meaning from Context
Clues Exercises to Enhance Reading skill in TOEIC test for first year
undergraduate students at Aviation Personnel Development Institute, Kasem
Bundit University.

สุวิมล มะลิวัลย์

อาจารย์ประจำ สถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

kaewsuwi@yahoo.com

บทคัดย่อ:

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกการวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท เพื่อยกระดับความสามารถในการทำข้อสอบ TOEIC ด้านทักษะการอ่าน ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 และ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อแบบฝึกการวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 สถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตจำนวน 105 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจง ดำเนินการทดลองแบบ One Group, Pre-test Post-test Design เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบฝึกการวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท จำนวน 10 แบบฝึก และแบบทดสอบวัดผลทางการเรียน เรื่อง การวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t-test แบบ Dependent Samples ก่อนเรียนและหลังเรียน แบบทดสอบวัดผลทางการเรียน เรื่อง การวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 100 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากง่าย (P) ตั้งแต่ .20-.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20-1.0

สรุปผลการพัฒนา 1) แบบฝึกการวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.23/78.02 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 75 2) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกการวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท

คำสำคัญ: แบบฝึกการวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท

Abstract

The purpose of this research were to 1) develop and find efficiency of teaching by Vocabulary Analysis and Guessing Meaning of Vocabulary from Context Clues Exercises to Enhance Reading skill in TOEIC test based on the standard criteria 75/75 and 2) to study the opinions of the first year undergraduate students for Vocabulary Analysis and Guessing Meaning of Vocabulary from Context Clues Exercises. The subjects were 105 students of first year undergraduate students in the first semester of the academic year 2015 at Aviation Personnel Development Institue , Kasem Bundit University.They were a class selected though the purposive random sampling technique.The pocedure types were One Group,Pre test Post test Design. The research instruments were 10 Exercises and learning achievement test on vocabulary Analysis and Guessing Meaning of Vocabulary from Context Clues.

The research statistic used mean percentage standard deviation and t-test with Pre test Post test Dependent Sample learning achievement test on vocabulary analysis ,four choises, 100 items difficulty level between.20-.80and discrimination level lower than .20-1.0

Results of this research were as follows

1. Vocabulary Analysis and Guessing Meaning of Vocabulary from Context Clues Exercises were highly effective and was higher than the standard criteria 75
2. The first year undergraduate students at Aviation Personnel Development Institue , Kasem Bundit University have given good opinion for Vocabulary Analysis and Guessing Meaning of Vocabulary from Context Clues Exercises to Enhane Reading skill in TOEIC test.

Key words: Vocabulary Analysis and Guessing Meaning of Vocabulary from Context Clues Exercises

บทนำ

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในสมาชิกที่กำลังจะก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในอนาคตอันใกล้ ภาษาอังกฤษจึงยิ่งมีความสำคัญ และความจำเป็นอย่างยิ่ง ในฐานะภาษาสำคัญของโลก เป็นภาษากลางของมนุษยชาติ เป็นภาษาที่มนุษย์บนโลกใช้ติดต่อกันเป็นหลัก ด้วยเหตุนี้ทุกชาติทุกภาษาจึงบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองรองลงมาจาก ภาษาประจำชาติ เป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ปฐมวัยไปจนถึงการศึกษาตลอดชีวิต กฎบัตรอาเซียน ข้อ 34 บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียนคือ ภาษาอังกฤษ” และเมื่ออาเซียนกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็น “working language” เราจึงต้องเข้าใจให้ถ่องแท้ตามความหมายของถ้อยคำว่าเป็น “ภาษาทำงาน” ของทุกคนในอาเซียน ”ทุกคนต้องเรียนรู้และใช้ภาษาอังกฤษให้ได้ทั้งสิ้น ตั้งแต่ นายกรัฐมนตรี ไปจนถึงเกษตรกรชาวไร่ชาวนา ชาวบ้านทั่วไป นักเรียน นักศึกษา เด็กและเยาวชน ฯลฯ สำหรับการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในประเทศไทยนั้น เมื่อเปรียบเทียบความสำคัญของทักษะภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน จะพบว่าการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญกว่าทักษะอื่น ๆ เพราะทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้เพื่อนำประยุกต์ใช้ในการศึกษา และเพื่อการแข่งขันทางการประกอบอาชีพ (วิสาข์ จิตวิตร 2543:41) ทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่สำคัญในการศึกษาทุกระดับ เนื่องจากการเรียนวิชาต่าง ๆ ทั้งในและนอกห้องเรียนต้องใช้การอ่านเป็นสื่อในการเรียนรู้ โดยเฉพาะในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในประเทศไทย ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญมากที่สุด เพราะผู้เรียนมีโอกาสใช้ทักษะ ฟัง พูด และเขียนน้อยกว่าทักษะการอ่าน ดังนั้นการอ่านจึงเป็นเป้าหมายสำคัญในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้เป็นเครื่องมือนำไปสู่การแสวงหาความรู้ทั้งปวง แม้ว่าทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจะมีความสำคัญและได้ถูกกำหนดให้เป็นวิชาหนึ่งในการเรียนการสอน แต่จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษพบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอยู่ในระดับที่ต่ำ และผู้เรียนยังมีปัญหาในการอ่าน สอดคล้องกับผลการประเมินคุณภาพทางการศึกษาระดับชาติ O-NET (Ordinary National Educational Test) พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำสุดเมื่อเปรียบเทียบกับวิชาอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในวิชาภาษาอังกฤษ จำเป็นต้องใช้ทักษะการอ่านเป็นพื้นฐาน เพราะทักษะการอ่านเป็นส่วนประกอบสำคัญในการวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ร้อยละ 80 เน้นทักษะการอ่าน กล่าวคือ อ่านข้อความสั้น ๆ อ่านตารางเวลา งานป้ายสัญลักษณ์ อ่านบทความ อ่านบทสนทนา ฯลฯ ถ้านักเรียนไม่สามารถอ่านข้อความหรืออ่านเรื่องสั้นแล้วสรุป

ใจความสำคัญได้ ก็จะทำแบบทดสอบไม่ได้ คำศัพท์ถือเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญของการอ่านภาษาอังกฤษ เพราะถ้าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ในภาษาใหม่ไม่เพียงพอ ผู้เรียนก็จะประสบปัญหาในการสื่อความหมายและความต้องการของตนเองในการใช้ภาษาต่างประเทศ และไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ได้อ่านที่นำเสนอเป็นภาษาต่างประเทศ ทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จในการอ่าน คำศัพท์จึงเป็นสิ่งที่มีโอกาสจะละลายได้ไม่กระบวนกรเรียนการสอน (Huang, 1993: 7 – 9) การมีความรู้และความสามารถในการใช้คำศัพท์ของบุคคล ๆ หนึ่ง ถือเป็นปัจจัยหลักที่จะบ่งบอกว่าบุคคลผู้นั้นสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด คำศัพท์จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกคนต้องเรียนรู้และเพิ่มพูนอยู่เสมอ เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ (Burns; & Lowe, 1966: 48; Taylor, 1990: 1)

สถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต เป็นสถาบันการศึกษาที่ผลิตและพัฒนาบุคลากรสำหรับอุตสาหกรรมการบินที่มีคุณภาพ และเป็นที่ยอมรับของวงการอุตสาหกรรมการบินของประเทศ และภูมิภาค โดยอาศัยองค์ความรู้ทางวิชาการและงานวิจัย นอกจากนี้ยังได้มีนโยบายให้นักศึกษามีศักยภาพที่ดีในด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาเป็นเรื่องที่สถาบันพัฒนาบุคลากรการบินให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ ทางสถาบันพัฒนาบุคลากรการบินจึงได้จัดให้มีการเปิดสอนรายวิชาภาษาอังกฤษหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ 2 รายวิชา และหมวดวิชาเฉพาะกลุ่มวิชาวิชาชีพ กลุ่มวิชาเอกบังคับที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ ให้แก่นักศึกษาของสถาบันฯ (คู่มือปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ 2558:15) ซึ่งทำให้เกิดความเชื่อมั่นได้ในระดับหนึ่งว่า นักศึกษาที่เรียนจบไปจากสถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่น่าไปใช้ได้ดี สถาบันพัฒนาบุคลากรการบินแผนกวิชาภาษาอังกฤษ หลักสูตรภาษาไทย ได้รับมอบหมายให้จัดการสอบวัดระดับ TOEIC เพื่อเตรียมความพร้อมในการสมัครงานเมื่อนักศึกษาเรียนจบ ทางแผนกภาษาอังกฤษ จึงได้จัดหลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อรองรับ และสอดแทรกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องในการสอบวัดระดับ TOEIC ลงในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานสำหรับธุรกิจการบิน (ES 101 และ ES 102) สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้ นักศึกษาได้คะแนน TOEIC 450 ขึ้นไป การสอนมักเป็นการสอนแบบบรรยายในชั้นเรียน 3 ชั่วโมง / สัปดาห์ ตามโครงสร้างหลักสูตร จัดให้นักศึกษาเรียน 15 สัปดาห์/ภาคเรียน (Course Specification, 2557) จากการวิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารที่ถูกกำหนดมานั้น เวลาในการจัดการเรียนการสอนอาจจะไม่เพียงพอ อีกทั้งไม่ครอบคลุมเนื้อหาที่ใช้ในการสอบวัดระดับ TOEIC เท่าที่ควร

รวมถึงการเรียนการสอนแบบบรรยายอย่างเดียว อาจจะไม่สามารถทำให้นักศึกษาได้รับการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ เช่น ทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อนำมาบูรณาการ และเพิ่มพูนทักษะของตนก่อนทำการสอบ ทำให้นักศึกษาไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างสูงสุด จากแนวคิดของนักการสอนภาษาดังที่กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปความสำคัญของคำศัพท์ได้ว่า คำศัพท์มีความสำคัญและควรได้รับความสนใจอย่างจริงจังโดยเฉพาะในการเรียนภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนควรได้รับการสอนที่สามารถพัฒนาความรู้คำศัพท์ให้เพียงพอสำหรับที่จะใช้เป็นสื่อในการสื่อสารร่วมกับองค์ประกอบอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาความสามารถทางการเรียนรู้คำศัพท์เป็นวิธีการอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา เพราะคำศัพท์เป็นองค์ประกอบย่อยทางภาษาที่มีส่วนช่วยในการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้สอนจึงจำเป็นต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาให้ได้มากที่สุด และจากรายงานการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ของสถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต พบว่า ผลการสอบวัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษ TOEIC หรือ test of English for International Communication ผลคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 48.5 อยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุง (สำนักวัดผลฯ สถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.) จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา และการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษด้านคำศัพท์ และด้านไวยากรณ์ที่ไม่มากนัก ทำให้นักเรียนอ่านเนื้อหาภาษาอังกฤษในบทเรียนหรือแบบทดสอบแล้วจับใจความไม่ได้ ทำให้มีทัศนคติที่ไม่ดีและไม่สนใจเรียนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ การที่ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและการคิดวิเคราะห์ ที่แตกต่างกันในแต่ละบุคคล ทำให้เกิดสภาพบรรยากาศในการเรียนรู้แบบตามลำพัง ส่งผลให้ผู้เรียนขาดทักษะในการทำงานร่วมกัน และไม่มีความสุขในการเรียน อีกทั้งผู้สอนยังคงจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่แบบเดิม ๆ ขาดแรงจูงใจในการเรียน จากสภาพของปัญหาดังกล่าว ผู้สอนภาษาอังกฤษจึงจำเป็นต้องจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษและนำเทคนิคใหม่ๆ ให้บรรลุตามเป้าหมาย ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการพัฒนา แต่การที่ผู้สอนภาษาอังกฤษจะสอนคำศัพท์ในชั้นเรียน คงต้องใช้เวลามากในการสอนและเป็นสิ่งที่ยากที่จะทำ เนื่องจากความจำกัดในเรื่องของเวลาและปริมาณคำศัพท์ที่มีมากเกินไป ยิ่งไปกว่านั้นในแต่ละปีจะมีคำศัพท์ใหม่ๆ เกิดขึ้นอีกมากมาย ดังนั้น ผู้สอนภาษาอังกฤษจึงควรศึกษาหาแนวทางที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รู้จักวิธีการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยตนเองให้มากขึ้น จากการศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาดังกล่าวในข้างต้น และจากการสังเกตของผู้วิจัย พบว่า ในปัจจุบันสภาพการเรียนการสอน เป็นการเรียนรู้ที่ไม่มุ่งเน้นการเสริมต่อการเรียนรู้ให้ผู้เรียนอย่างเพียงพอ กล่าวคือในการเรียนการสอนนั้น ผู้สอนอาจไม่ได้ใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อเสริมต่อการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอย่างเหมาะสมเท่าที่ควร ดังนั้นในการเรียนการสอนตลอดจนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญ คือต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและเลือกกระบวนการสอนให้เหมาะสมกับวัย ระดับความสามารถและความต้องการของผู้เรียน ดังนั้นการ มีความจำเป็นและเป็นสื่อที่มีคุณภาพ มีประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นอันมาก เพราะแบบฝึกจะเป็นสื่อที่ช่วยเสริมทักษะทางภาษาที่นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกฝนตัวเอง ตามความรู้ความสามารถ ความสนใจของตนเองอย่างครอบคลุมเนื้อหา ดังผลงานวิจัยของ สลีนดา โพรธิยัคฆ์ (2556 หน้า 43) ที่กล่าวว่า แบบฝึกคือเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนการสอนที่เป็นกระบวนการมีการจัดทำและจัดการอย่างเป็นระบบ เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ และมีเป้าหมายสำคัญที่มุ่งให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่เรียนรู้ด้วยตนเอง จากการศึกษาความสำคัญ ปัญหา และวิธีสอนแบบต่าง ๆ แบบฝึกจึงน่ามีอิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะทางด้านภาษามาก (ศศิธร จ่างภากร 2537 : 30) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะทำให้บรรลุตามจุดประสงค์ของหลักสูตร ครูผู้สอนต้องอาศัยเทคนิควิธี สอนการเรียนการสอน นวัตกรรมต่าง ๆ ตลอดจนมีแบบฝึกเข้ามาช่วยเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึก อย่างมีระบบและต่อเนื่อง โดยเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง การสอนโดยใช้แบบฝึก จึงน่าจะเป็นวิธีการสอนวิธีหนึ่งที่สอดคล้องกับความต้องการของเนื้อหา รายวิชาและจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ใฝ่รู้ มีการฝึกฝนด้วยตนเองอยู่เสมอ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทดลองศึกษา การสอนโดยใช้แบบฝึกการวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท เพื่อยกระดับความสามารถในการทำข้อสอบ TOEIC ด้านทักษะการอ่าน เพื่อที่จะนำผลการทดลองที่ได้มาเสนอแนะแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย :

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกการวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท เพื่อยกระดับความสามารถในการทำข้อสอบ TOEIC ด้านทักษะการอ่าน ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ที่มีต่อแบบฝึกการวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท

เพื่อยกระดับความสามารถในการทำข้อสอบ TOEIC ด้านทักษะการอ่าน

วิธีดำเนินการวิจัย :

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ด้วยวิธีการทดลองแบบ One Group , Pre-test Post-test Design

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่กำหนดในการวิจัยคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต วิทยาเขตร่มเกล้า กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัส ES 101 จำนวน 12 ห้องเรียนรวมทั้งสิ้น 312 คน ซึ่งในแต่ละห้องจัดนักศึกษาแบบคละความสามารถทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต วิทยาเขตร่มเกล้า กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัส ES 101 โดยวิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจงที่ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้สอน ได้กลุ่มตัวอย่าง 105 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการสอนการใช้แบบฝึกการวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท จำนวน 10 บทเรียนใช้เวลาในการสอน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ๆ ละ 90 นาที รวมทั้งสิ้น 10 ครั้ง

2. แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง การวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท จำนวน 10 แบบฝึก สำหรับ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ดังนี้

- 2.1 แบบฝึกการวิเคราะห์คำศัพท์ ฉบับที่ 1 เรื่อง Roots
- 2.2 แบบฝึกการวิเคราะห์คำศัพท์ ฉบับที่ 2 เรื่อง Prefixes
- 2.3 แบบฝึกการวิเคราะห์คำศัพท์ ฉบับที่ 3 เรื่อง Suffixes
- 2.4 แบบฝึกการวิเคราะห์คำศัพท์ ฉบับที่ 4 เรื่อง

Compound words

2.5 แบบฝึกการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ฉบับที่ 5 เรื่อง Definitions

2.6 แบบฝึกการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ฉบับที่ 6 เรื่อง Restatement

2.7 แบบฝึกการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ฉบับที่ 7 เรื่อง Comparison

2.8 แบบฝึกการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ฉบับที่ 8 เรื่อง Contrast

2.9 แบบฝึกการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ฉบับที่ 9 เรื่อง Examples

2.10 แบบฝึกการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ฉบับที่ 10 เรื่อง Synonyms

3. แบบทดสอบวัดผลทางการเรียน เรื่อง การวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 100 ข้อ

4. แบบบันทึกหลังการเรียนรู้ของนักศึกษา
วิธีการเก็บข้อมูล

1. เก็บรวบรวมคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลทางการเรียนเรื่อง การวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท จำนวน 100 ข้อ

2. เก็บรวบรวมคะแนนของกระบวนการ และผลลัพธ์ จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเล่มที่ 1 – 10 เพื่อนำมาหาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของแบบฝึกพัฒนาทักษะ

3. เก็บรวบรวมคะแนนจากการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลทางการเรียนเรื่อง การวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ฉบับเดียวกันกับทดสอบก่อนเรียน จำนวน 100 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกการวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท เพื่อยกระดับความสามารถในการทำข้อสอบ TOEIC ด้านทักษะการอ่าน

2. วิเคราะห์ความเที่ยงตรง (IOC) ตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 โดยใช้สูตร E_1/E_2

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ t-test (Dependent Samples)

4. วิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบวัดผลทางการเรียน เรื่อง การวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท

5. วิเคราะห์ความเที่ยงตรง (IOC)

6. วิเคราะห์หาค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (R)

7. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (x) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบย่อย และแบบทดสอบวัดผลทางการเรียน

8. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของแบบทดสอบวัดผลทางการเรียน เรื่อง การวิเคราะห์

คำศัพท์ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท โดยใช้ ค่าสถิติ t-test (Dependent Samples)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของ บทเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกการวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดา ความหมายของคำศัพท์จากบริบท ชั้นทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง 105 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง 105 คน สามารถทำคะแนนจากแบบฝึกทั้ง 10 แบบฝึก ได้คะแนนเฉลี่ย 76.23 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 76.23 ส่วน คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 78.02 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.02 ดังนั้น $E_1/E_2 = 76.23/78.02$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 แสดงว่า แบบฝึกการวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดา ความหมายของคำศัพท์จากบริบท เพื่อยกระดับความสามารถในการ ทำข้อสอบ TOEIC ด้านทักษะการอ่าน มีประสิทธิผลช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ได้จริง

2. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำข้อมูลจากแบบบันทึกหลังการ เรียนรู้ของนักศึกษาเป็นคำถามชนิดปลายเปิด 3 ข้อ ซึ่งให้นักศึกษา แสดงความคิดเห็นหลังจากที่ได้เรียนจบในแต่ละแผนการเรียนรู้แล้ว จำนวน 10 แผนการสอน สรุปเป็นประเด็น และรายงานเป็นความ เรียง ซึ่งมีแนวทางในการประเมินดังนี้ 1) นักศึกษาสามารถใช้ วิธีการเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์คำ (word Analysis) และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Guessing the meaning from context clues) ช่วยในการเรียน และทำแบบทดสอบ TOEIC ได้ 2) นักศึกษารู้จักความหมายคำศัพท์ มากขึ้นและ 3) นักศึกษาสามารถพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น

สรุปผลการวิจัย

1. การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนการสอนโดยใช้ แบบฝึกการวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดาความหมายของคำศัพท์ จากบริบท เพื่อยกระดับความสามารถในการทำข้อสอบ TOEIC ด้านทักษะการอ่าน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.23/78.02 ซึ่งมี ประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 ที่ตั้งไว้ แสดงว่ามี ประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันพัฒนาบุคลากรการบิณ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกการ วิเคราะห์คำศัพท์ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท

เพื่อยกระดับความสามารถในการทำข้อสอบ TOEIC ด้านทักษะการ อ่าน

อภิปรายผล

1. การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนการสอนโดย ใช้แบบฝึกการวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดาความหมายของคำศัพท์ จากบริบท เพื่อยกระดับความสามารถในการทำข้อสอบ TOEIC ด้านทักษะการอ่าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มี ประสิทธิภาพเท่ากับ 76.23/78.02 หมายความว่า นักศึกษาได้ คะแนนเฉลี่ยร้อยละจากการทำแบบฝึกพัฒนาทักษะทั้ง 10 แบบ ฝึก คิดเป็นร้อยละ 76.23 และมีผลการเรียน เรื่อง การวิเคราะห์ คำศัพท์ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท จากการ ทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบเฉลี่ยร้อยละ 78.02 แสดงว่า แบบฝึกการวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดาความหมายของคำศัพท์ จากบริบท ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสลิ ندا โพธิ์พยัคฆ์ (2556) ศึกษาวิจัยการพัฒนาแบบฝึกเสริมการเข้าใจ ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมาย จากบริบทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 การวิจัยครั้งนี้มี วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมการ เข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการเดา ความหมายจากบริบท เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเข้าใจ ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยการใช้กลวิธีการ เดาความหมายคำศัพท์จากบริบท ก่อนและหลังการใช้แบบฝึก และ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อแบบฝึกเสริมการเข้าใจ ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดาความหมาย จากบริบท กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 จำนวน 28 คน ทำการทดลองโดยให้นักศึกษาเรียนด้วยแบบฝึกเสริม การเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดา ความหมายจากบริบท จำนวน 8 บท ใช้เวลาในการเรียน 8 สัปดาห์ ๆ ละ 1 วัน วันละ 2 คาบ ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของ แบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยการใช้กลวิธีการเดา ความหมายจากบริบทมีค่าเท่ากับ 75.75/76.78 ซึ่งถือว่าสูงกว่า เกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 2) ความสามารถในการเข้าใจ ความหมายคำศัพท์โดยการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จาก บริบทของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนทำแบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกเสริม การเข้าใจความหมายคำศัพท์โดยการใช้กลวิธีการเดาความหมาย จากบริบท จากผลงานวิจัยที่กล่าวมา การเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ แบบฝึกการวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดาความหมายของคำศัพท์ จากบริบท เพื่อยกระดับความสามารถในการทำข้อสอบ TOEIC

ด้านทักษะการอ่าน ประกอบการสอน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75 นั้น อาจเนื่องมาจากเหตุผล ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกการวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยจะเริ่มศึกษาปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และความต้องการ แล้วนำมาวิเคราะห์เนื้อหา ดำเนินการสร้างและนำไปทดลองใช้เพื่อหาจุดบกพร่องและหาคุณภาพของแบบฝึกพัฒนาทักษะ ปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะนำไปทดลองจริง ซึ่งสอดคล้องกับ ฮาเรส (Haress อ้างถึงใน อังศุมาลินเพิ่มผล, 2542 : 14) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างแบบฝึกว่า แบบฝึกจะต้องใช้ภาษาให้เหมาะสมกับผู้เรียน และควรสร้างโดยอาศัยหลักจิตวิทยาในการแก้ปัญหา และการตอบสนอง โดย 1) ควรสร้างแบบฝึกหลายๆ ชนิด เพื่อเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ 2) แบบฝึกที่สร้างขึ้นนั้นจะต้องให้ผู้เรียนสามารถพิจารณาได้ว่าต้องการให้ผู้เรียนทำอะไร 3) ให้ผู้เรียนได้นำสิ่งที่เรียนรู้จากการเรียนมาตอบในแบบฝึกให้ตรงตามเป้าหมาย 4) ให้ผู้เรียนตอบสนองสิ่งเร้าด้วยการแสดงความสามารถและความเข้าใจในการฝึก และ 5) กำหนดให้ชัดเจนว่าจะให้ผู้เรียนตอบแบบฝึกแต่ละชนิด แต่ละรูปแบบด้วยวิธีการตอบอย่างไร

1.2 แบบฝึกการวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามหลักจิตวิทยา ดังที่ ริเวอร์ส (Rivers อ้างถึงใน เตือนใจ ตรีเนตร, 2544:7) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกไว้ดังนี้ 1) บทเรียนทุกเรื่องควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกมากพอ ก่อนจะเรียนเรื่องต่อไป 2) แต่ละบทควรฝึกโดยใช้เพียงแบบฝึกเดียว 3) ฝึกโครงสร้างใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้แล้ว 4) สิ่งที่ฝึกแต่ละครั้งควรเป็นบทฝึกสั้นๆ 5) ประโยคและคำศัพท์ควรเป็นแบบที่คุ้นเคยในชีวิตประจำวัน 6) แบบฝึกควรให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดไปด้วย 7) แบบฝึกควรมีหลายๆ แบบเพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย และ 8) การฝึกควรฝึกให้ผู้เรียนนำสิ่งที่เรียนแล้วสามารถใช้ในชีวิตประจำวัน

1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น ทำให้นักศึกษาสนุกที่จะเรียน มีสิ่งจูงใจเสริมให้อยากทำงาน น่าสนใจ ตื่นเต้น เพราะแบบฝึกได้มีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับนักศึกษา เช่น มีภาพประกอบคำศัพท์ ขนาดใหญ่และชัดเจนกว่าเดิม ปรับเปลี่ยนคำถามให้ง่ายต่อการเข้าใจ ทำให้นักศึกษามีความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้น และตอบคำถามได้ถูกต้อง แบบฝึกพัฒนาทักษะสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล และเมื่อนักศึกษาได้ทำแบบฝึกซ้ำบ่อย ๆ ทำให้นักศึกษาเกิดความคล่องแคล่ว ทำแบบฝึกได้ถูกต้องและเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ส่งผลให้ ประสิทธิภาพวัดผลการสอน (E_2)มากกว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ (E_1)

1.4 แบบทดสอบวัดผลทางการเรียน เรื่อง การวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท คะแนนทดสอบหลังเรียน สูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน แสดงว่าการสอนโดยใช้แบบฝึกการวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท ช่วยให้นักศึกษามีผลทางการเรียนสูงขึ้น จากการวิจัยพบว่าคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน อาจเนื่องมาจากสาเหตุ ดังนี้

1.4.1 วิธีการสอนการวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบททั้ง 5 ขั้นตอน ช่วยให้นักศึกษามีลำดับการเรียนรู้ที่ชัดเจน โดยการเริ่มจาก การกระตุ้นให้นักศึกษาสนใจเนื้อหาที่จะเรียน ให้ความรู้ที่ตรงประเด็น และเหมาะสมกับความต้องการ ฝึกฝนให้นักศึกษาเกิดความคุ้นเคยเชี่ยวชาญ และสร้างกิจกรรมเสริมเพื่อนำความรู้ไปใช้ได้เหมาะสม และสุดท้ายกลับมาทดสอบตนเอง เพื่อให้นักศึกษาเห็นถึงพัฒนาการของตนเองอย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เฮช. (Haase. 1989) การใช้บัตรคำ , แดบประโยค , ใบงาน สามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจคำศัพท์ได้ดีขึ้น

1.4.2 รูปแบบของกิจกรรมในแต่ละแผนการสอนมีความหลากหลาย มีการอ่าน จับคู่ เติมคำ ถ่ายโอนข้อมูลไปสู่ตารางกิจกรรมคู่ กิจกรรมกลุ่ม การอภิปรายหน้าชั้นเรียน นักศึกษาสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีความสุข ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการการเรียนรู้คำศัพท์ที่ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิสเซอร์. (Visser. 1990) ได้ทำการศึกษาผลลัพธ์เทคนิคการเรียนรู้คำศัพท์โดยการใช้ภาระงาน ที่สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างเรียนในการหาความหมายของคำศัพท์ ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกหัดที่ใช้ในการทดลอง กระตุ้นให้ผู้เรียนมีการอภิปรายในการหาคำศัพท์ได้อย่างดี จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากบันทึกหลังการเรียนรู้ของนักศึกษาพบว่า ร้อยละ 85 – 90 มีความเข้าใจ สามารถนำไปใช้ช่วยในการเดาความหมายคำศัพท์ได้มากขึ้น

1.4.3 เนื้อหาการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้จัดลำดับจากง่ายไปสู่ยาก เริ่มจากการเรียนวิธีการวิเคราะห์คำศัพท์ในแผนการสอนที่ 1 – 4 ในระดับคำ ไปสู่วิธีการเดาความหมายจากบริบทในระดับประโยค ซึ่งทำให้นักศึกษาสามารถนำวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่ได้เรียนจากการวิเคราะห์คำ ไปใช้ในการเรียนวิธีการเดาความหมายจากบริบท ส่งผลให้นักศึกษาสามารถเข้าใจวิธีการเรียนรู้ทั้งสองประเภทได้ดีขึ้น

1.4.4 แรงจูงใจในการเรียนรู้วิธีการเรียนรู้คำศัพท์ คือ การนำไปใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษทั่วไป และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกประการหนึ่งคือการใช้ในการทำข้อสอบ TOEIC เพื่อนำไปยื่นให้บริษัท หน่วยงานต่าง ๆ ในการสมัครเข้าทำงาน จากผลการวิเคราะห์แบบบันทึกหลังการเรียน

ของนักศึกษา นักศึกษาสามารถพัฒนาการเรียนรู้อาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น โดยการนำไปใช้ในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การฝึกหาคำความหมายคำศัพท์จากโครงสร้างคำ และบริบทคำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เซาวณิ คำเลิศลักษณ์ (2542) ที่พบว่าแรงจูงใจในการเรียนเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการพัฒนาความสามารถในด้านต่าง ๆ

2. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกการวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดาคำความหมายของคำศัพท์จากบริบท เพื่อยกระดับความสามารถในการทำข้อสอบ TOEIC ด้านทักษะการอ่าน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ บัณฑิต อนุญาหงษ์ (2555) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการทำข้อสอบ TOEIC สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพบทเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้บทเรียน และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อบทเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ บทเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการทำข้อสอบ TOEIC สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำนวน 8 บทเรียนแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ ผลวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของบทเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ เท่ากับ 84.47/85.30 ซึ่งถือว่าบทเรียนมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับดีมาก 2) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และ 3) กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อบทเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในระดับสูง การที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันพัฒนาบุคลากรการบินมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกการวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดาคำความหมายของคำศัพท์จากบริบทอาจเนื่องมาจาก ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกหลังการเรียนของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ให้ความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการเดาคำความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการวิเคราะห์คำ (word Analysis) และการเดาคำความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Guessing the meaning from context clues) ดังนี้

2.1 นักศึกษาสามารถใช้กลยุทธ์ช่วยในการเรียนและนำไปใช้ในการทำข้อสอบ TOEIC ได้อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 80.00

หมายถึง นักศึกษาได้รับประโยชน์จากการใช้กลยุทธ์นี้ในการเรียนภาษาอังกฤษนำไปใช้ในการทำข้อสอบ TOEIC อยู่ในเกณฑ์ดี

2.2 นักศึกษารู้จักความหมายคำศัพท์มากขึ้นอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 87.81 หมายถึง นักศึกษานำกลวิธีไปใช้ในการเดาคำความหมายคำศัพท์นำไปใช้ในการทำข้อสอบ TOEIC ด้านการอ่านได้ดีขึ้น

2.3 นักศึกษาสามารถพัฒนาการเรียนรู้อาษาอังกฤษได้ดีขึ้นอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 98.07 หมายถึง นักศึกษาได้พัฒนาการเรียนรู้อาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

จากผลงานวิจัยที่กล่าวมา สามารถสรุปได้ว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกการวิเคราะห์คำศัพท์ และการเดาคำความหมายของคำศัพท์จากบริบท เพื่อยกระดับความสามารถในการทำข้อสอบ TOEIC ด้านทักษะการอ่าน

ปัญหาที่พบในการวิจัย

1. เนื้อหาอาจยากเกินไปเนื่องมาจากพื้นฐานทางไวยากรณ์ของนักศึกษามีน้อย ควรแก้ไข และพัฒนาด้านการสอนไวยากรณ์เสริมให้กับนักศึกษา และให้นักศึกษาได้รู้จักคำศัพท์มากขึ้น
2. นักศึกษาไม่คุ้นเคยกับขั้นตอนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เน้นกระบวนการเป็นขั้นเป็นตอน ผู้สอนควรชี้แจงเป้าหมายวัตถุประสงค์ และขั้นตอนการเรียนการสอนให้ชัดเจน

ข้อเสนอแนะ

1. การฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ในขั้นนำเสนอกิจกรรม (presentation) เป็นขั้นสำคัญที่ผู้เรียนต้องได้รับข้อมูลทางภาษาอย่างเพียงพอผู้สอนควรบรรยายประกอบการเรียนโดยใช้แผนการสอนและแบบฝึกพัฒนาทักษะควบคู่กัน เพื่อช่วยให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจดียิ่งขึ้น
2. ผู้สอนควรปรับเวลาในการใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับความยากง่ายของเนื้อหา และความสามารถของผู้เรียน
3. จากผลการวิจัยที่มีค่าประสิทธิภาพดี แสดงว่าแบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จัดเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความสามารถในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสูงขึ้น นักศึกษาเกิดแรงจูงใจและมีความพึงพอใจที่ดี ดังนั้นควรมีการนำสื่อการสอนเข้า

มาใช้ร่วมกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ และเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินเป็นการเก็บคะแนนระหว่างเรียน เพื่อเป็นการวางพื้นฐานและปลูกฝังการเรียนรู้ของนักศึกษา

4. จากผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า การใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพ ช่วยให้นักศึกษามีผลทางการเรียนสูงขึ้น ดังนั้นจึงควรมีการจัดทำแบบฝึกพัฒนาทักษะแยกในแต่ละทักษะ โดยแยกเป็น การฟัง การอ่าน การพูด และการเขียนเพื่อให้นักศึกษามีความรู้พื้นฐานที่ครอบคลุมมากขึ้น

5. ผู้สอนควรร่วมกับอาจารย์วิชาอื่น ๆ ร่วมกันบูรณาการกำหนดเนื้อหาภายใต้หัวข้อหรือจุดประสงค์การเรียนรู้ร่วมกัน โดยมีเนื้อหาเป็นภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเรียนรู้คำศัพท์ด้านโครงสร้างคำ (word structures) และบริบทคำ(context clues) กับกลุ่มนักเรียนที่ใช้และไม่ใช้วิธีการเรียนคำศัพท์เพื่อศึกษาความแตกต่างทางด้านความสามารถของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม

2. ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาให้มากขึ้น เช่น คำศัพท์ธุรกิจสำหรับการศึกษาทางด้านธุรกิจคำศัพท์ เทคนิคสำหรับการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น

3. ศึกษาการใช้แบบฝึกวิธีการเดาความหมายจากบริบทเพิ่มเติม รวมทั้งการเดาความหมายโดยนับจากเครื่องหมายวรรคตอน ในการพัฒนาความสามารถความรู้ด้านคำศัพท์ของนักศึกษา และนำมาสร้างแบบฝึกจากเรื่องที่ได้ศึกษามา

เอกสารอ้างอิง

- [1] ชูศรี วงศ์รัตน์ (2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- [2] บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- [3] บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2548). เอกสารประกอบการเรียนวิชา 301512 วิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- [4] พิเชิต ฤทธิ์จรรยา. (2545). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ : ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน.(พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : คุรุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

- [5] พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- [6] มยุรี ศิริวรรณ. (2551). กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ. สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. ถ่ายเอกสาร
- [7] สลิตดา โพธิ์พยัคฆ์. (2556). การพัฒนาแบบฝึกเสริมการเข้าใจความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้กลวิธีการเดา ความหมายจากบริบทของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์สุพรรณบุรี.